

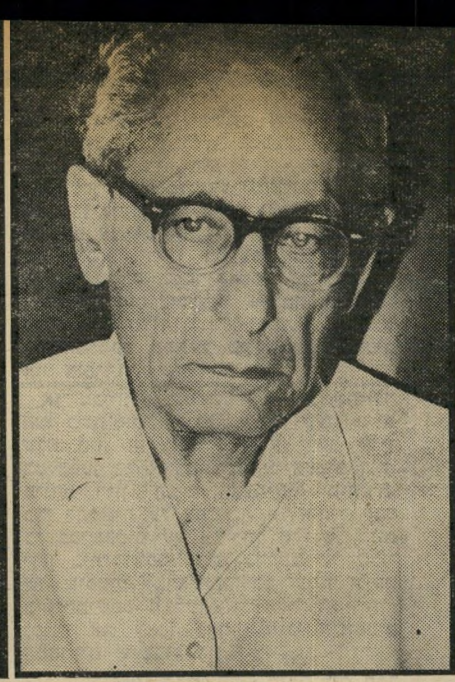
אלון

בן-פורת

שמגר

יצחק כהן

ברק

בשנת תשל"ה היה חתן פרסי ישראל וב־ יולי 1978 התמנה לבית־המישפט־העליון.

משה בייסקי:

דמעות במישפט

השופט משה בייסקי מונה לבית־ המישפט העליון בשנת 1979, בתמיכתו הנלהבת של נשיא בית־המישפט העליון דאז, השופט זוסמן, שהטיל את כל כובד מישקלו כדי להבטיח את מינויו של בייסקי.

השופט בייסקי נולד בפולין ב־1921, ולמד מישפטים בסורבון בצרפת. הוא עבר את השואה, שמוראותיה השאירו עליו את חותמם. לישראל עלה בשנת 1945, וכיהן כשופט־שלום ושופט מחוזי בתל־אביב.

עורכי־דין נפגעו לפעמים מקשיחותו אליהם והופתעו ממצב־רוחו המתחלפים במהירות. במישפט אייכמן היה השופט בייסקי עד־תביעה, ועלה על דוכן העדים נרגש וחיוור. הוא לא עמד בלהץ הזכ־רונות והתמוטט על הדוכן.

בייסקי הוא המישפטן היחידי בבית־המישפט העליון שחונך בשיטת המישפט הצרפתי, ולא בשיטת־המישפט האנגלית.

שלמה לוי:

מתמחה של זוסמן

השופט שלמה לוי הוא יליד 1933. הוא נולד והתחנך בנתניה ואת לימודיו סיים באוניברסיטה העברית. היה ידוע

סקי שיצא לגימלאות. הוא נבחר ל"כיסא הדתי" שבבית־המישפט העליון. בגלל היותו שומר מיצוות ומומחה לתורת יש־ראל.

אהרון ברק:

קמפ־דייוויד

השופט אהרון ברק הוא הצעיר שבין שופטי בית־המישפט העליון כיום. גם הוא, כמו השופט אלון, בא מהאקדמיה. עוד בנעוריו, כאשר למד ב־אוניברסיטה העברית במיסגרת העתודה האקדמית, נחשב לעילוי. למרות הופעתו המרושלת לפעמים, הרי שמוחו חד כתער, ופסקי־הדין שלו כתובים כעבודות דוק־טוראט.

הוא נולד בליטא ב־1936 ועלה לארץ אחרי מלחמת־העולם השנייה, ב־1947. אחרי שירותו הצבאי סיים את עבודת הדוקטוראט שלו באוניברסיטה העברית, והחל למלמד בה. הנא כתב ספרים אחדים על דיני שטרות ועל חוק השליחות, הנח־שבים לספרים יסודיים במיקצועותיהם.

למרות עממיותו ופשטותו יש בו מן הריחוק האקדמי של פרופסור מפורז המ־רחף בעולמות עליונים. הוא היה פרופסור ודיקן הפאקולטה למישפטים בירושלים, ועם מינויו של השופט שמגר לבית־המישפט־העליון, התמנה ליועץ מישפטי לממשלה. הוא הצליח בתפקידו זה באופן יוצא מן הכלל, והיה אהוב מאוד על ראש־הממשלה, מנחם בגין, ששייתף אותו ב־משאומתן על השלום ואף בשיחות קמפ־דייוויד.

באדיבותה לפרקליטים, היא נולדה בליטא ב־1918, למדה מישפטים בארץ ושירתה במשך שנים רבות בפרקליטות־המדינה. בשנת 1958 מונתה לשופטת, ושנים אח־דות היתה נשיאת בית־המישפט־המחוזי בירושלים, משם מונתה לבית־המישפט העליון.

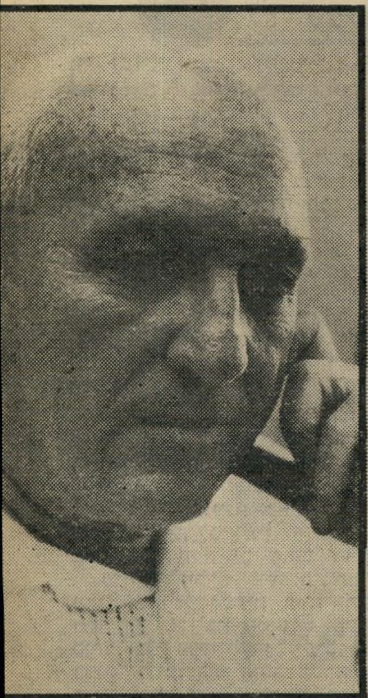
ב־1977 פירסמו עיתוני־הבוקר את דבר מינויה לבית־המישפט העליון, בעוד ש־וועדת־המינויים שדנה בעניין התכנסה רק אח־הצהריים של אותו יום. השופט יואל זוסמן, שהיה חבר הוועדה, מחה על כך בתוקף. בישיבה הראשונה בהשתתפותה של השופטת ציין זוסמן כי היא התמנתה לחפקידה בגלל כישוריה כמישפטנית מעו־לה, ולא בגלל מינה. תחום התמחותה, שאותו לימדה גם באוניברסיטה, הוא מיש־פט אזרחי.

מנחם אלון:

ישיבת חברון

השופט מנחם אלון הגיע לבית־המישפט העליון ישר מן האקדמיה. הוא לא עסק מעולם בעריכת־דין ולא הופיע בבתי־מישפט. התמחותו היא מיש־פט עברי, הוא כתב כמה ספרים חשובים, המהווים אבני־יסוד במיקצוע זה.

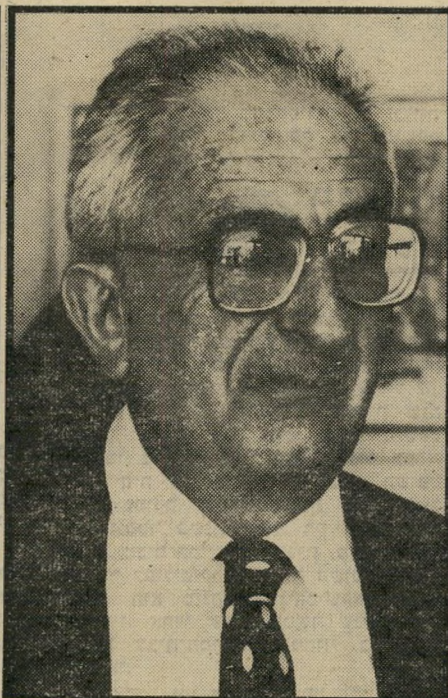
הוא נולד ב־1923 בגרמניה, למד בישי־ראל בישיבת חברון והוסמך לרבנות. אחר־כך למד מישפטים והתמחה במישפט־עברי. ב־1977 נלקח מתפקידו כפרופסור באוניברסיטה העברית לכהן כשופט על־יון, במקומו של השופט בן־ציון שרשב־י

יהודה כהן

בר

דב לוי

שלמה לוי